

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/27/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200817
Dátum vydania rozhodnutia:	18.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200817.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: SPACE TRAVEL s.r.o., IČO: 36 727 938, Malinovského 316, Čachtice, právne zastúpeného: Mgr. Ivicou Šišolákovou, advokátkou, Nová Doba 920/5, Galanta, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/449797/2013/5199 z 18. septembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/171/2013-43 z 22. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/171/2013-43 z 22. januára 2014 p o t v r d z u j e .
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 13S 171/2013-43 z 22. januára 2014 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/449797/2013/5199 z 18. septembra 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, pobočka Nové mesto nad Váhom, č. 9311401/5/2500716/2013/Stru zo 7. júna 2013, ktorým podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty vo výške 50.980,20 € za zdaňovacie obdobie januára 2012, keď správca dane neuznal žalobcovi právo odpočítať si DPH z dodávateľských faktúr v celkovej hodnote 305.881,20 €, z toho 20% DPH celkovo vo výške 50.980,20 €.

Krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu zistil, že daňový úrad Trenčín, pobočka Nové mesto nad Váhom rozhodnutím č. 9311401/5/2500716/2013/Stru zo 7. júna 2013 podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. určil žalobcovi rozdiel v sume 50.980,20 € na DPH za zdaňovacie obdobie január 2012. Správca dane poukázal na to, že 23. augusta 2013 začal u žalobcu ako u daňového subjektu kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie január 2012, február 2012 a apríl 2012, počas ktorej zistil, že v účtovníctve žalobcu sa nachádzajú v zdaňovacom období január 2012 sporné faktúry (faktúra č. 12IN0001 z 20. januára 2012 od dodávateľa COMEBACK s.r.o., Utekáč 885, základ dane 250.000,- €, 20 % DPH

50.000,- € a faktúra č. 121100003 z 24. januára 2012 od dodávateľa ARC Design s.r.o., Výpalsko 65, Nové Zámky, základ dane 4.901,-€, 20% DPH 980,20 €). Zo šetrenia u daňového subjektu COMEBACK s.r.o. vyplynulo, že od 1. januára 2012 menovaná spoločnosť nemá žiadneho konateľa, na adrese sídla nie je táto spoločnosť nijakým spôsobom označená a nebolo označené ani miesto pre doručovanie poštových zásielok. Bývalý konateľ spoločnosti COMEBACK s.r.o. V. B. do zápisnice pred správcom dane uviedol, že k činnosti spoločnosti sa môže od 1. januára 2012 vyjadrovať len W. B. B. Správca dane ďalej zistil, že 17. októbra 2012 spoločnosť COMEBACK s.r.o. zmenila sídlo a jej nové sídlo je na adrese Utekáč 885, pričom bolo zistené, že sa jedná o bývalú ubytovňu, ktorá patrila sklárňam Utekáč. V súčasnej dobe je to schátralá nehnuteľnosť a bolo zjavné, že v tejto nehnuteľnosti nie je žiadne aktívne sídlo spoločnosti, ani žiadne jej označenie a taktiež nebolo zriadené žiadne miesto pre doručovanie poštových zásielok a všetky zásielky sa vracajú s poznámkou „adresát neznámy“. Na obecnom úrade bolo zistené, že predmetná nehnuteľnosť patrí W. B. B., pričom o spoločnosti nemali žiadnu vedomosť. Vo vzťahu k spornej faktúre od dodávateľa COMEBACK s.r.o. správca dane uzavrel, že vykonaným preverovaním sa nepreukázalo, že by zdaniteľný obchod daňový subjekt pre žalobcu uskutočnil, pričom žalobca ani nepreukázal, že služby, z ktorých si uplatnil odpočítanie DPH použil na dodávky služieb ako platiteľ, čím porušil ustanovenie § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Pokiaľ ide o faktúru č. 121100003 z 24. januára 2012 od dodávateľa ARC Design, správca dane ustálil, že žalobca nepreukázal, že mu vzniklo právo na odpočítanie DPH z tejto faktúry s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že tovar, z ktorého si uplatnil odpočítanie dane, použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ, čím porušil ustanovenie § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. V závere svojho rozhodnutia správca dane uviedol, že predloženie dokladov je len jednou z hmotnoprávných podmienok na uznanie odpočítania dane, avšak tieto doklady musia byť odrazom reálneho plnenia, ktoré v prípade vzniku pochybností preukazuje žalobca.

Krajský súd v rozhodnutí konštatoval, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarcu požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Platiteľ musí byť schopný preukázať nielen to, že zdaniteľné plnenia boli reálne uskutočnené, ale najmä skutočnosť, že prijaté služby a tovary ďalej použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Krajský súd poukázal na to, že v danej veci nielenže nebolo preukázané, že žalobca prijaté zdaniteľné plnenie ďalej použil ako podnikateľ a obstarané služby a tovary následne dodal ďalšiemu odberateľovi za odmenu, ale túto skutočnosť netvrdil ani sám žalobca. Žalobca len tvrdil, že uvedené služby a tovary zaobstarával na základe zmluvy o spolupráci pre politickú stranu PAS, čo však samo o sebe nie je skutočnosťou, ktorá by oprávňovala žalobcu uplatniť si DPH z dodávateľských faktúr od spoločností COMEBACK s.r.o. a ARC Design s.r.o. na vstupe.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaný sa dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré žalobca uplatnil vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu správcu dane. Z rozhodnutia je jednoznačne zrejmé, z ktorých dôvodov nebolo žalobcovi priznané právo na odpočet DPH zo sporných faktúr, nemožno teda tvrdiť, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné. Zdôraznil, že správne orgány v danej veci vykonali rozsiahle dokazovanie a nemožno im v tomto smere nič vyčítať. Pokiaľ ide o žalobcovu námietku, že žalovaný a správca dane sa nedostatočne zaoberali zmluvou o spolupráci uzatvorenou medzi žalobcom a politickou stranou PAS, súd uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný sa danou zmluvou zaoberal, pričom dospel k záveru, že ani existencia tejto zmluvy nie je dôvodom pre priznanie nároku na odpočet DPH žalobcovi a súd sa s týmto názorom stotožnil. Na základe vyššie uvedeného krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. Žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný právo na náhradu trov konania nepriznal. (§ 250k ods. 1 O.s.p.)

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/171/2013-43 z 22. januára 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a s ním spojené rozhodnutie správcu dane zruší ako nezákonné a žalobcovi prizná náhradu trov konania. Vo svojom odvolaní uviedol, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe týchto záverov vec nesprávne právne

posúdil. Podľa jeho názoru súd neprihliadol na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej pri posudzovaní nároku na odpočet DPH je podstatný zámer a účel, na ktorý daňový subjekt tovary a služby prijal.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/171/2013-43 z 22. januára 2014 ako vecne správny. Žalovaný sa aj naďalej pridržiaval stanoviska podaného k žalobe a trval na skutočnostiach v tomto stanovisku uvedených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250a ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Ustanovenia zákona o DPH (citované v odôvodnení napadnutého rozsudku) podrobne upravujú podmienky, pri splnení ktorých vzniká daňová povinnosť a tiež podmienky, pri splnení ktorých vzniká platiteľovi právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby.

Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 29 ods. 1, 2 a 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 165 ods. 5 daňového poriadku).

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon č. 511/1992 Zb. obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Právo na odpočítanie DPH si môže daňový subjekt uplatniť v tom prípade, ak preukáže, že došlo k dodaniu zdaniteľného obchodu a ten zdaniteľný obchod použil alebo použije na účely jeho podnikania ako platiteľ.

Odvolací súd sa stotožnil s preskúmaným rozhodnutím krajského súdu v celom rozsahu. Žalobca aj podľa názoru najvyššieho súdu nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval, že prijaté zdaniteľné plnenie, konkrétne zorganizovanie koncertov L. za sumu 300.000,-€ (uvedenú službu dodala a vyfakturovala

žalobcovi spoločnosť COMEBACK s.r.o.) a nákup tričiek, odznakov a stužiek za sumu 5.881,20,-€ (uvedený tovar vyfakturovala žalobcovi spoločnosť ARC Design s.r.o.) ďalej použil ako podnikateľ a obstarané služby a tovary následne dodal ďalšiemu odberateľovi za odmenu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporné, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. Obsahom administratívneho spisu bolo v súdnom preskúmvacom konaní preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia. Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu. Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmvanými rozhodnutiami žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vypořiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli vo veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.